

Ἀνατρέχοντας ἐπὶ μιὰ ὀλόκληρη εἰκοσαετία στὸ ἔργο τῆς ἐταιρίας μας, δὲν μοῦ εἶναι δυνατόν νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὸ ὄνομα Πετροχειίλου ποῦ εἶναι συνδεδεμένο ἄρρηκτα μὲ τὴν δρᾶσι αὐτή, στὴν ἀρχὴ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Γιάννη Πετροχειίλου καί, σὰν συνέχεια, μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἄννας Πετροχειίλου. Εἶναι μιὰ δρᾶσι, συνυφασμένη μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ ὀνόματα ποῦ ἀποτελοῦν ἓνα σύνολο ἀδιάσπαστο μέχρι σήμερα.

Ἡ σύζυγος ἀνέλαβε ἐπαξίως τὴν σπηλαιολογικὴ σκυτάλη ἀπὸ τὸν σύζυγόν της ὅταν μιὰ ἀδυσώπητη ἀρρώστεια τὸν ἀπεμάκρυνε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη του Ἑταιρία. Καὶ ἡ Ἑταιρία, μὲ τὴν νέαν πνοὴν τῆς δυναμικῆς γυναίκας ἀνδρώθηκε ἀκόμη περισσότερο, συμπλήρωσε εἴκοσι χρόνια ζωῆς, κατέστη μιὰ κοινωνικὴ δύναμις μέσα στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, κατέστη παράδειγμα πρὸς μίμηση ἀπὸ ἐκείνους ποῦ φιλοδοξοῦν ν' ἀφήσουν ἴχνη τῆς διαβάσεώς τους ἀπὸ τὴν ἐπιγεια ζωὴ.

Δὲν ἀνῆκει προφανῶς σ' ἐμᾶς, στὴν αἴθουσα αὐτὴ νὰ κάνουμε κριτικὴ ἐνὸς τεράστιου ἔργου, νὰ ὑμνήσωμεν ὅτι ἐπετελέσθη, νὰ ἀπονείμωμεν εὖσημα, διότι ἀσφαλῶς τὸ ἔργον τῆς Ἄννας Πετροχειίλου δὲν ἔχει τερματισθῆ μὲ τὴν ἀποψινὴν ἀπόφασίν της νὰ μὴ ἀναμιχθῆ τὴν προσεχῆ διετίαν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ΕΣΕ. Ἄν χρειάζεται μιὰ ἀνάπαυλα ὕστερα ἀπὸ δεκαετεῖς μόχθους, θὰ πρέπει τὴν ἀνάπαυλαν αὐτὴν νὰ τὴν δώσωμεν, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της.

Προσερχόμενοι ὅμως, ὕστερα ἀπὸ λίγο στὴν κάληπη γιὰ νὰ ἀναδείξωμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς διετίας 1971) 72 πρέπει νὰ συναισθανθῶμεν βαθύτατα τὴν εὐθύνην μιᾶς ἐκλογῆς τῶν κρατίστων, μιᾶς ἐκλογῆς τῶν φιλοδοξούντων νὰ ἀναλάβουν τὴν συνέχισιν ἐνὸς ἔργου τὸ ὁποῖον ἔχει ἱστορίαν μιᾶς γενεᾶς, μιᾶς ὀλοκλήρου εἰκοσαετίας, ἔργον τὸ ὁποῖον ἀξιούται νὰ παραδοθῆ σὲ στιβαρὰ καὶ ὑπεύθυνα χέρια, τ ο ν ἰ ζ ω τ ῆ ν λ ἔ ξ ι ν ὄ π ε ὑ θ υ ν α. Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας δὲν ἔχει λήξει. Οἱ σκοποὶ της δὲν ἔχουν πραγματοποιηθῆ πλήρως, ἡ μελέτη τοῦ ἑλληνικοῦ σπηλαίου ἀπὸ τίς διάφορες ἐπιστημονικῆς σκοπιᾶς εἶναι ἀκόμη στὴν ἀρχὴ της, ἐνῶ πάμπολλα εἶναι ἀκόμη τὰ σημεῖα τὰ ὅποια, μέσα στὸ σπηλαιολογικὸν σύνολον, δὲν ἔχουν κᾶν θιγῆ. —Καὶ ἡ εὐθύνη μας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη ὅταν ἀναλογισθῶμεν τὴν πολύτιμον κρατικὴν συμπαράστασιν στὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον ἐπιτελέσαμεν καὶ θὰ συνεχίσωμεν— Πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ συνεχισταὶ τοῦ ἔργου θὰ ἔχαναν καὶ τὴν συμπαράστασιν, τὴν βοήθειαν ἀκόμη, ἂν θέλετε, τῆς πολυτίμου κυρίας Ἄννας Πετροχειίλου, τῆς ὁποίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ ζωτικότης θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῆ. —Εἶναι ἡ παράκλησις ὅλων μας αὐτῆ. Καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ κ. Ἄννα Πετροχειίλου θὰ μᾶς δώσῃ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτῆν. Σ' ἐμᾶς ὅμως ἐναπόκειται νὰ ἀνεύρωμεν τὸν συνδετικὸν κρίκον ὁ ὁποῖος θὰ κρατῆ συμπαγῆ τὴν ἄλυσον τῆς συνεργασίας γιὰ τὸ μέλλον.